

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. יש קעה ראיתי שחזר
השמש בשגגה שיצא
מלפני השלש:
- קולה י
2. ויאמר אברהם אל
נעריו של כלם פה עם
החומר ואדבר עיך
עד בה ונתחתוהו ונשוכה
אלים: בורית תפגמא
וטאמר קדיש שלמא
עד דבורה ידענך הלא
י שלש עולם במלות
אנש ולקח י יצא
ינהגת משפא אנשים יקים
עלה י דיאל י
4. כל יך פרה בבקר
הקאה המהמה ונצבת
לרצאה של שפת הנהג
דמשפא אשר דהפך
לנחש תחא עדיך:
- שמות ז טו

הגהות הב"ח

(א) גמ' אחוה דמר שמואל
 איתרע ליה מילתא:
 (ב) תוס' ד"ה ובגוסטרי
 כ"י ובה"ג פוסק תוך
 שבעה אסור: (ג) בא"ד או
 שמו ממעשה דשמואל
 משמע ק"מ מדשקליהו
 לטופריה או אסור משמע
 דמעשה דשמואל לא היה:

גליון הש"ס

גמ' אשה עובדה ותפיל.
 עי' סנהדרין דף נט ע"א
 מד"ה ליכא: תוס' ד"ה
 ובגנוסמרי וכו' ולא כרב
 שישא בריה דרב אידי.
 לעיל דף יא ע"ב:

הגהות הגר"א

[א] גמ' לזוית. נ"ב הנחה
כל שמעכבת ר' אחי
ובשפה המעכבת. כ"ה
גירסת בה"ג ועי' רא"ש
מש"ש. (ועמ"ש רבינו
בא"ת סי' תה"א):

ואלו מגלחין פרק שלישי מועד קטן

יח.

עין משפט
נר מצוה

פ א ב מיי פ"ה מהל' אכל הלכה ב סמג עשין דרבנן ב טוש"ע י"ד ק"י שם ספי"ו ז
פ א ב מיי פ"ה מהל' יו"ט הלכה ב ופ"ה מהל' אכל הל' בן טור ש"ע א"ח ס' מקלל ספי"ח וטוש"ע י"ד ק"י שם ספי"א
צ א ב מיי פ"ו מהל' יו"ט הלכה כא סמג לאוין ס' טור ש"ע א"ח ס' מקלל ספי"א
צ א ב מיי פ"ו מהל' שם טוש"ע שם ספי"ב ז

מוסף רע"י

שורפן חסיד. חסיד עדיף
ממלך, כשקובצן איז
למיטש דהדרי ומגלו (נדב)
(פ.י). מי שאין לו אלא
חלוק אחד. דלא קניא
דלא מכבס מפני הכנימה,
ואפילו כיבס לפני המועד
מותר לכבסה צמועד
(תענית כט.).

דבינו חנאל

[illegible]

וְאִיסְתִּי'עָא מִלְתָּא דְהָדוּר. תִּימָה לְלֵמָּא מִדֵּה טוֹבָה מְרוּבָה וְהוּה לִיה לְתַמּוּי הָא לְחַמֵּר עוֹלָם צַעֲמָלָא (בִּרְכַּת דָּף יט. ע"ש) לְעוֹלָם אֵל יִפְתָּח אֲדָם פִּי לִשְׁטֵן שְׁנֵאמַר שְׁמַעוּ דְבַר ה' קִלְנִי סָדוּם כו' (שְׁפִיעִיה א):

וּבְגֵזוּסְטְרִי אֲסוּר. פִּי צַעֲרוֹן (ס' שְׁהוּא כְּלִי הַמַּמּוֹקֵן לְיִטּוֹל פִּרְסִים וְכך שְׁמוּ וּמִלְשׁוֹן לְגִזְסוּסְטְרָא אֲסוּר מִשְׁמַע שְׁהִי מַתִּיר דִּין צַחֲסֵר דִּין בְּמַסְפְּרִים וְלֹא דוֹקֵא צִשְׁיִים מִיְהוּ קֶאֱמַר בְּגִמְרָא רַבִּי יוֹחָנָן דְּשַׁלְקִינְהוּ צִשְׁיִיו מִשְׁמַע דוֹקֵא צִשְׁיִיו יוֹרִי וְתִימָה לְעֵלֵי אֲמַרְנִי הִלְכֵה כְּרִי סִי צְמוּעַד לְדַבְרֵי הֵכָל וְשִׁמְאָה רַבִּי יוֹחָנָן

עֵד וּבִאבְל (א) **דְּאֲמַר הַמִּיקָל בִּאבְל פִּנְחָם יַע** (ב) **בִּיה מִלְתָּא עַל מִינֵיהּ חֲזוֹנָה לְטוֹפְרֵי מִמָּא לֹא שְׁקֵלְתָּ לְהוּ מִי מוֹלֻזְתָּ בִּיה כּוּלִי**

שְׂרָא מִלְּפָנֵי הַשְּׂרִיטִים
בְּשִׁמּוּאֵל עַל פְּנֵהם
א מִיָּנִיה שְׁקָלִינְהוּ
יָה אָמַר לִיָּה לִית לָךְ
דָּאמֵר ר' יוֹחָנָן מִנִּין
יָם שְׁנָאמֵר ² וַיֹּאמֶר
לָכֶם פֹּה עִם הַחֲמוּר
וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁבַּח
תָּא דַּהְדוּר תְּרוּיָהוּ
יָגֵל לֹא אָמַר רַב עֵנָן
מִפְּרִשָּׁא לִי מִיָּנִיה
וְלֹא שְׁנָא דִּרְגֵל אָמַר
³ ב וּבִגְנוּסְטָרָא אָסוּר
הוּא קְאִימָנָא קְמִיָּה
לֹא שֶׁל מוֹעֵד וְשְׁקָלִינְהוּ
הוּא שִׁמְעַ מִיָּנִיה תִּלְתָּ
לְצַפְרָנִים בַּחוּלּוֹ שֶׁל
בֵּהֶן מִשּׁוּם מִיָּאוּם
זוֹרְקָן אִינִי וְהִתְנִיא
לְצַפְרָנִים הַקּוֹבְרִין צִדִּיק
שֶׁעַ טַעֲמָא מֵאִי שְׁמָא
וְתִבְרָה וְתִפִּיל אִשָּׁה בִּי
תִּימָא זִימִנִּין דְּמִיכְנִשִּׁי
כִּיּוֹן דֹּאשְׁתִּי אִשְׁתִּי
רַב זֹוג בֹּא מַחֲמַתָּן
מַחֲמַתִּי זֹוג בֹּא מַחֲמַתָּן
לְצַפְרָנִים וְהִתִּיר לָהֶם
וּמִמֶּנּוּ שִׁפָּה ² וְהִתִּיר
לְזוּיָת אָמַר רַבִּי אֲמִי
עֹקֶבֶת דְּמִי לִי וְאָמַר
מִשָּׁה הוּא אִמָּה וְזָקֵנוּ
שִׁימִים יָקִים עָלֶיהָ וְאָמַר
מִשָּׁה אֲמַגּוּשִׁי הִיא
הָבָא מִמְּדִינַת הַיָּם:
תֵּתֵר לִכְבֹּסוֹ בַּחוּלּוֹ שֶׁל
הַיָּם כֹּ' הִנִּי אֵין מִי
יָה אֲסַבְּרָה לָךְ מִתְנִי'
וְיֹורִי מִשְׁמִיָּה דְּר' יוֹחָנָן
פַּחְתוֹת הַיָּדִים מִטַּפְחוֹת
הַסְּפָרִים
עַסְקִין צִלָּה כִּיבְסוּ לִפְנֵי
דְּמִי שֶׁאֵין לוֹ אֵלָּה חֲלוֹק אֶחָד שָׂרִי לִכְבֹּסוֹ בַּחוּלּוֹ אֲפִילוּ
לִי דִּהְיִי מִשְׁמַע מִדְּלָא מִפְּלִיג וְנִרְאָה דְּגַבִּי אֵלָּל לֹא שָׂרִין כְּשֶׁאֵין
שֶׁאֵין כֵּן צִרְגָּל זִ"ע צִכָּהן מִשְׁמַרְתּוֹ צִרְגָּל אִם מוֹתֵר לִכְבֹּס
לִהְיוֹת צִי"ט שֶׁאָסוּר צִרְחִיָּה עַד הָעֶרֶב וּפִירֵשׁ צָקוּנְטֵרֶס עַד
שֶׁכָּשָׁל צִינִי עֵלָּא עַצְרֵי הָרַגֵּל דְּאָסוּר לִכְבֹּס וְלַרְחוּץ כֹּל הַיּוֹם מוֹתֵר
שְׁמֹתָא מֵאִי טַעֲמָא לֹא תֵּתִי:

הספרים

ר. ערעה שהיה בימי משה, הוא אמה וזקנו אמה ופרמשחקו אמה וזרת, לקיים הכתוב ושפל אנשים יקים עליה. **מאתי** ואלו ר. לכבסו בחולו (של מועד). איני והתנינן אלו מכבסין במועד הבא ממדינת הים כו' וחשיב להו כל מי שהחירו לו חכמים (י) ומטנפי שרי לכבסינהו לכלהו. משמיה דר' יוחנן אמרו כלי פשתן מותר לכבסן במועד, והני מטפחות דתנינן במתני',

הלכה כרבי יוסי במועד. דמחיר: איסרע ביה מילא. כפנאס אחוה י' דפנאס הוה אבל: עייל שמואל יושאל ביה טעמא. לדבר על לבו דפנאס: אינו בדידה הוה. כלומר אינו היית אבל: מי מוולא ביה כולי האי. באצילות שקלת לטופוך: איסרע ביה מילא. אצילוך: שנינובו לטופורא

הַחֲסִידִים וְהַיְּהוּדִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
כְּעַם וְהָדָר מִכֵּן לְהוֹדוֹתָךְ רַעֲשׁ:
בְּרִית כְּרוּתָה לְשַׁפְּטִים. דְּכַתִּיב
וְשִׁמְחָה וְשׂוּבָה אֲלֵיכֶם וְכֵן הוּא
לְחֹזְרוֹ תְּרֻיָּה: סְבוּר מִיָּנִיה דִּיד.
מוֹתֵר צִמִּי אֲזֵלוּ מִשּׁוֹם דְּמֵאִים דְּרַגֵּל
לֹא: גִּינוּסְטֵרִי. מִסְפָּרִים: אֵין בְּהַס
מִשּׁוֹם מִיָּנִיה. מִדְּשָׁקֵל לִיָּה בְּשִׁנִּיָּה:
וְשָׂדִי לִיָּה לְאֲבָרָא. וְעֲבָרָה עֲלֵיהּ
אִיתָא אֲבָרָא: כִּיּוֹן דְּאִישְׁטֵי.
מֵהוּא דּוֹכָא דְּהוּוּ מַעֲיָקָא אִישְׁטֵי
וְלֹא מִזְקִין: וְמֵר זִוְעָרָא מִסְנִי.
בְּצִרִייתָא דְּקִשָּׁק מִמֶּנּוּ לְפָרְנִים צִמִּי
אֲזֵלוּ וְלֹא מִשְׁמִיָּה דְּרַב יְהוּדָה:
וְאִם בְּשָׁקֵק מִמֶּנּוּ שְׁפָה הִיא מִסְנִי
לְהַס. כְּלוּמַר אֲנָה חֲזִינָא לְדַעְמִיָּה אֵין
שָׂאֵלוּ לְגַלְגַּל הַשְּׁפָה הִיא מִסְנִי לְהַס
דְּאֵין בְּהַס מִשּׁוֹם צֵל תַּשְׁחִית פֹּתַת
זִקָּן (וְקִיָּא יט): מִזְוִים לוּיִים. מִסְקוֹ
הַפָּה לְסוֹף הָאֲחֵר מוֹתֵר לְגַלְגַּל שְׁהִרִי
מַעֲכַבִּת אֲכִילָה וְשָׁפִיָּה וּמֵאִים:
וְלִידִי. דְּאִינָא דַּעְמִי כֹל הַשְּׁפָה
כַּשְׁפָּה הַמַּעֲכַבִּת דְּמִי דְּאִינָא לִי
דַּעְמִי: פֶּרַם־סִקּוֹ. אֲמַתּוֹ: אֲמֻגֻּשִׁי
הוּא דְּכַתִּיב הֵנָּה יוֹלָא הַמִּיָּה.
מִחֻלּוֹק בְּמֵס' שְׁבַת (דף עה). חֵד
אֲמַר חֲרָשִׁי לַהֲבִי יוֹלָא לְיֹאזֵר בְּשִׁזְלָא
מַכְשָׁפּוֹת וְאִידֵן אֲמַר גִּדּוּפִי לַהֲבִי יוֹלָא
שְׁאֻמֵּר לִי יֹאזֵר וְלֹא עֲשִׂיתִי:
וּמַטְפּוֹחַ יִידִים. שְׁמַנְגִיץ בָּהֶן דִּידִים
מִשּׁוֹם דְּמֵאִים: וּמַטְפּוֹחַ הַסְּפּוּג.
שְׁמַנְגִיץ בָּהֶן עֲמָל כְּשִׁיזְאֵין מִבֵּית
הַמֶּרְחָץ: וְשַׁעֲלוּ מִטּוֹמָאָן. בְּמֻעֵד:
מִסְנִי. דְּקַמְנִי אֲלוּ מַכְבְּסִין אַע"ג
לְדִית לִיָּה תִרִי וּמִטְנִפִי אֲזֵל מִי שְׁאֵין
לִי אֲלֵא חֲלוּק אֶחָד דְּכֻלִּי עֲלֵמָא: שְׂרִי:
כֵּלִי

ואם בקשו ממנו שפה היתר להם ושמואל אמר אף בך להם אמר אביטול ספרא משמיה דרב ^א (פפא) שפה מזוויי ובשפה המעכבת א"ר נחמן בר יצחק לדידי כשפה ה אביטול ספרא משמיה דרב ^ב (פפא) פרעה שהיה בימי אמה ופרמשתקו אמה וורת לקיים מה שנאמר ^ג ושפל א אביטול ספרא משמיה דרב ^ד (פפא) פרעה שהיה בימי שנאמר ^ה הנה יוצא המימה וגו': ואלו מכבסין במועד אמר רב אסי א"ר יוחנן ^ו ד' מי שאין לו אלא חלוק אחד מועד מתיב ר' ירמיה אלו מכבסין במועד הבא ממדיי שאין לו אלא חלוק אחד לא אמר ליה ר' יעקב לר' ירמיה אע"ג דאית ליה תרי ומטנפי שלח רב יצחק בר יעקב ברר ^ז כלי פשתן מותר לכבסין בחולו של מועד מתיב רבא ^ח מ

לאחר שצעה: **אע"פ** דאית ליה תרי ומשנפ. מדלא משני הכה חלוק אחד אלא היכא דכנסו לפני הרגל אצל לא כנסו דפשע לא פשע ולא כנסו לפני המועד כן נראה לי ובחוספות מסופק בזה וי' לו אלא חלוק אחד דהא אפילו אם היו לו מכוסין אסור לנצח מ' לתנא דלעיל (דף ע"א) דתנא כהן ואצל אפילו לתנא לידון אם חל ש' הילכה בזמן או עד חול המועד בחזקין ואינו מותר לבצע"ט מ' לבצע בזמן וא"ע אם אמת

שנאמר ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם. ואיסייעא מילתא והדרי תרווייהו ו
מכבסין במועד הבא ממדינת הים כו'. אמר ר' אסי אמר ר' יוחנן מי שאין לו אלא חלוק אחד
לכבס במועד, ולא תני מי שאין לו אלא חלוק אחד בהדיהו. ופרקינן [מתני' אע"ג דאית ל'